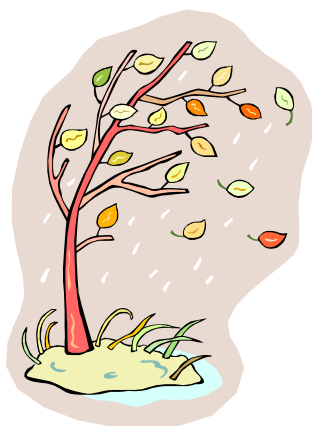
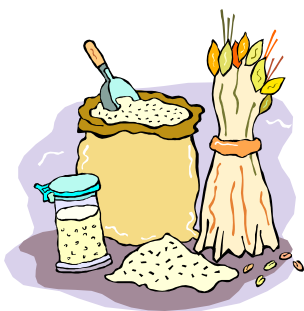
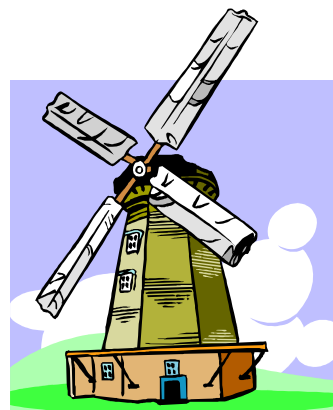

Silvia Havelková: Statočný Fúzač Batocera

Nebo bolo zrazu tmavé,
nik netušil, čo sa stane.
Vtom nejaký divý vietor z kadesi,
čo každého nečakane vydesí,
topole tu všetky ohol
a neviditeľnou nohou,
ďatelinu pošliapal...
Každý ticho sa ho bál...

Ale Fúzač Batocera,
zastrašiť sa len tak nedá:
„Netreba sa vetra báť!
Rozum treba trochu mať!
Postavíme mlyn na kopci,
nech si vietor zláme kosti,
nech sa oprie o tie mlynské ramená,
zomelie nám jemnú múku na chleba!“

A tak vietor melie múku v pokoji,
jeho sily nikto sa už nebojí.